

POSTANOWIENIE

8 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 8 stycznia 2024 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku G. C.

z udziałem W. C.

o podział majątku wspólnego,

na skutek skargi kasacyjnej W. C.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach

z 22 grudnia 2022 r., IV Ca 436/21,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. orzeka, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

W. C. – uczestnik postępowania z wniosku G. C. o podział majątku wspólnego wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach z 22 grudnia 2022 r., w którym po podwyższeniu wartości nieruchomości będącej składnikiem majątku wspólnego, wartość całego dzielonego majątku została ustalona na kwotę 164 680 zł.

W skardze kasacyjnej uczestnik postępowania podał wartość 200 000 zł jako wartość przedmiotu zaskarżenia. Wskazał, że tę wartość wywodzi z własnej oceny wartości majątku wspólnego, którą szacuje na co najmniej 400 000 zł. Ponieważ zaś kwestionuje swój nierówny udział w majątku wspólnym, ustalony postanowieniem Sądu Okręgowego na 30%, wartość przedmiotu zaskarżenia

w niniejszej sprawie powinna zatem wynosić co najmniej 200 000 zł, jako połowa wartości majątku wspólnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

W postępowaniu nieprocesowym, w sprawach o podział majątku wspólnego skarga kasacyjna przysługuje jedynie w sprawach, w których wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi co najmniej sto pięćdziesiąt tysięcy złotych (art. 519¹ § 2 k.p.c.).

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego co do zasady w sprawach o podział majątku wspólnego, podobnie jak w sprawach o dział spadku i zniesienie współwłasności, w razie zaskarżenia orzeczenia co do istoty sprawy, wartość przedmiotu zaskarżenia nie odpowiada wartości całego dzielonego majątku, lecz wartości konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego dotyczy środek zaskarżenia. Wartość ta nie może przekraczać wartości udziału przysługującego skarżącemu uczestnikowi, nawet, gdy orzeczenie zaskarżono w całości (zob. m.in. postanowienia SN z 8 listopada 2023, III CZ 58/23; z 31 marca 2023 r., I CSK 3145/22; z 8 lutego 2023 r., II CNPP 29/22; z 15 czerwca 2022 r. III CZ 72/22 oraz z 11 sierpnia 2021 r., V CZ 49/21).

W niniejszej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną nie osiągnęła wymaganego progu z co najmniej dwóch przyczyn.

Po pierwsze nie sposób zgodzić się z tezą skarżącego, jakoby interes majątkowy, którego ochrony dochodzi w postępowaniu kasacyjnym wynosił równowartość połowy majątku wspólnego. Zważywszy, że na rzecz skarżącego zasądzono już kwotę odpowiadającą 30% wartości tego majątku, to w postępowaniu kasacyjnym dochodzi on jedynie pozostałych 20% wartości tego majątku, czyli odsetka brakującego do równej, 50%-owej wartości udziału każdego z małżonków. Skarżący nie formułuje bowiem roszczeń uwzględniających orzeczenie nierównych udziałów w majątku wspólnym na jego rzecz. Skoro zatem wartość dzielonego majątku wynosi 164 680 zł, to wartość roszczenia skarżącego dochodzonego skargą kasacyjną jest równa 32 936 zł.

Po drugie, Sąd Najwyższy nie podziela tezy skarżącego, według której łączna wartość dzielonego majątku wynosi 400 000 zł. Skarżący sformułował taki pogląd, ale nie przytoczył na jego poparcie żadnych argumentów, wyliczeń, ekspertyz. Nie uprawdopodobnił zatem okoliczności, że wartość majątku wspólnego została ustalona błędnie w toku postępowania przed sądami powszechnymi, choćby w zakresie skłaniającym Sąd Najwyższy do podjęcia się zbadania tej wartości. Twierdzenie skarżącego w tym zakresie było gołosłowne.

Zgodnie z ustaleniami stanu faktycznego sprawy, wynikającymi z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia i wiążącymi Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹³ § 2 k.p.c. *in fine*, wartość przedmiotu zaskarżenia niniejszą skargą nie osiąga zatem dolnej granicy dopuszczalności skargi.

W tym stanie rzeczy skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł zaś na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

[a!]